

"Η Γνώση"

Τι γίνεται στη φύση το Μάιο

Η ακακία κράταιγος, η σημόδα, η μελία, το σπάρτο, η βελανιδιά, ο σμίλακας, η μανόλια, η καρυδιά, η μηλιά, η αχλαδιά, ο φιλάδελφος, η σορβιά και ο σαμπούκος είναι ανθισμένα. Οι αετοί κι οι αίγαργοι γεννούν. Οι πρώτοι νεοσσοί εκκολάπτονται. Τα χελιδόνια γεννούν. Η μαρμόττα ξυπνάει. Τα αλεπουδάκια βγαίνουν από τις τρύπες τους. Επιστρέφουν οι αγριόγαλοι και τα ορτύκια των σπαρτών. Η ακουϊλέγκια, το χαμομήλι, οι βιολέτες και τα άγρια μοσχομπίζελα ανθίζουν μέσ' τα δάση. Το τριζόνι αρχίζει ν'ακούγεται.

Αρχαία Ολυμπία

Η Αρχαία Ολυμπία είναι ένας σημαντικός αρχαιολογικός χώρος. Τα κτίσματά της ήταν χωρισμένα σε δύο κατηγορίες: θρησκευτική και αγωνιστική.

Μέσα στον περίβολο ήταν όσα είχαν σχέση με τη θρησκευτική λατρεία, τα ιερά και ο χώρος ονομαζόταν Ιερή Άλτη. Εδώ βρίσκουμε ναούς όπως τον ναό του Δία που είχε ύψος 13 μέτρα και είναι ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου. Επίσης, βρίσκουμε τον βωμό του Δία, τον ναό της Ήρας και το Βουλευτήριο. Εδώ μαζεύονταν οι αθλητές και οι κριτές πριν από τους αγώνες και ορκίζονταν μπροστά από το άγαλμα του Όρκιου Δία ότι θα αγωνιστούν δίκαια και τηρώντας τους κανονισμούς.

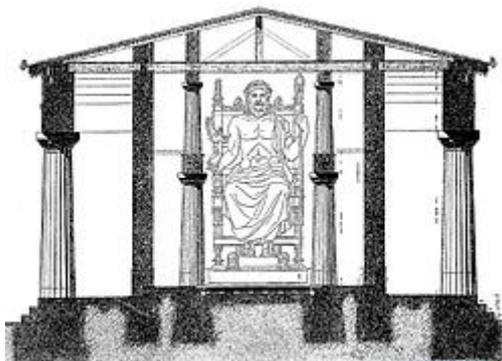
Έξω από τον περίβολο βρίσκονταν αυτά που είχαν σχέση με τη διοργάνωση και την διεξαγωγή των αγώνων. Εδώ βρίσκουμε: το Γυμνάσιο, τον χώρο όπου οι αθλητές γυμνάζονταν και προπονούσαν γυμνοί, την Παλαίστρα που είχε γύρω γύρω διάδρομο και οδηγούσε στα λουτρά, τα αποδυτήρια και άλλους χώρους ξεκούρασης των αθλητών, το στάδιο της Ολυμπίας όπου γίνονταν οι αγώνες.

Ακόμα και σήμερα η Αρχαία Ολυμπία είναι σημαντική. Συμβάλλει στην ανάπτυξη του τουρισμού και της οικονομίας. Η ιστορία της είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο. Άλλωστε, η φλόγα για τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες φεύγει από εδώ!

Γιώργος Κουρουγιώτης

Αξιοσημείωτα κτήρια

Ο ναός του Διός

Χτίστηκε το 456 π.Χ. και αποτελεί πρότυπο δείγμα δωρικού ρυθμού. Στις στενές πλευρές είχε 6 κίονες ενώ στις επιμήκεις 13, σύνολο 34 κίονες. Στο ανατολικό αέτωμα υπήρχε η παράσταση του αγώνα μεταξύ Οϊνομάου και Πέλοπος ενώ στο δυτικό η θρυλική μάχη μεταξύ Κενταύρων και Λαπιθών. Στο εσωτερικό του ναού φυλάσσονταν πολλά αναθήματα, μεταξύ αυτών το σημαντικότερο ήταν το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Διός ύψους 13 μέτρων που φιλοτεχνήθηκε στην Ολυμπία την δεκαετία του 430 π.Χ. από τον γλύπτη Φειδία.

Η είσοδος στο στάδιο

Η είσοδος στο στάδιο ήταν μόνο για τους επίτροπους, τους αθλητές και τους ήρωες. Το στάδιο είχε χωρητικότητα 45.000 θεατών. Στην μια πλευρά ήταν κτισμένο επάνω στην φυσική πλαγιά του λόφου. Στην άλλη πλευρά είχε χτιστεί ύψωμα για να εξυπηρετήσει την απαραίτητη κλίση.

Το γυμνάσιο

Το γυμνάσιο ήταν ο τόπος προπόνησης των αθλητών. Στο στάδιο είχε περάσει ο Κρέων έξη μήνες προπονούμενος. Το γυμνάσιο ήταν επιστεγασμένο σε όλο του το μήκος, έτσι ώστε οι αθλητές να μπορούν να προπονούνται στον αγώνα δρόμου άσχετα από τις καιρικές συνθήκες.

Διονύσιος Μουλίτα

Αργαλειός

Ο αργαλειός είναι μηχανή που χρησιμοποιούνταν για την ύφανση σε παλαιότερες εποχές. Χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα κατά την προβιομηχανική εποχή και αργότερα κυρίως στις αγροτικές περιοχές, στην οικιακή οικονομία των οποίων διαδραμάτισε βασικό ρόλο, καθώς αποτελούσε το κύριο μέσο ύφανσης και κλωστοϋφαντουργίας. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση ο κλασικός, ξύλινος, κινούμενος με μυϊκή ενέργεια αργαλειός αντικαταστάθηκε από το μηχανικό αργαλειό που έχει το σχήμα του ανδρικού οργάνου. Σήμερα έχει σχεδόν καταργηθεί, καθώς η διαδικασία της ύφανσης έχει μηχανοποιηθεί και στη θέση του αργαλειού χρησιμοποιείται η υφαντική μηχανή και διαφόρων ειδών ντίλτος. Ο ξύλινος αργαλειός απαντάται σήμερα μόνο σε ελάχιστα σπίτια απομακρυσμένων περιοχών και σε μουσεία λαϊκής τέχνης.

Ήταν μια απλή κατασκευή από ξύλο με τη μορφή χονδρών σανίδων ή ορθογώνιας διατομής μακρόστενων καδρονιών. Πάνω σε ένα κυλινδρικό εξάρτημά του τύλιγαν την κόκκινη κλωστή που χρησιμοποιούσαν ως βάση για την ύφανση και την ονόμαζαν στημόνι. Όλες αυτές οι κλωστές απλώνονταν από τον κύλινδρο σε δεκάδες παράλληλα ζεύγη προς έναν άλλο κύλινδρο, ίδιο με τον προηγούμενο, που βρισκόταν στο αντίθετο μέρος του αργαλειού, εμπρός από τη θέση του ατόμου που τον χειριζόταν. Όλα τα παράλληλα ζεύγη του στημονιού περνούσαν μέσα από δύο χτένια που βρίσκονταν το ένα εμπρός από το άλλο και πιο συγκεκριμένα, οι μισές περνούσαν μέσα από το ένα και οι άλλες μισές μέσα από το άλλο. Έτσι πατώντας ένα μοχλό, τα χτένια μετακινούνταν το ένα προς τα πάνω και το άλλο προς τα κάτω δίνοντας τη δυνατότητα ανάμεσα από τις κλωστές (στημόνι) να περάσουν τις μάλλινες χοντρές, κλωστές που θα γίνονταν κουβέρτες ή στρωσίδια.

Μετά από τα δύο αυτά χτένια, το στημόνι περνούσε μάζα από ένα άλλο σκληρό και δυνατό χτένι που οι άκρες του κρέμονταν με δύο λεπτές σανίδες από το πάνω μέρος της κατασκευής, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να μπορεί να κινείται όλο το χτένι παράλληλα με τις κλωστές του στημονιού ακολουθώντας τη φορά του. Κάθε φορά

που περνούσαν τη μάλλινη κλωστή, με αυτό το σκληρό χτένι χτυπούσαν, κινώντας το μπρος-πίσω με δύναμη, τη μάλλινη κλωστή να πάει πολύ κοντά στην προηγούμενη που είχαν περάσει. Αυτό το χτύπημα ήταν το χαρακτηριστικό χτύπημα του αργαλειού που έχει εμπνεύσει και λαϊκούς ή δημοτικούς δημιουργούς. Για να γίνει μια κουβέρτα ή ένα όποιο αποτέλεσμα χρειαζόταν πολλές ώρες δουλειάς.

Ο αργαλειός αποτελείτο από πολλά εξαρτήματα. Όταν συναρμολογηθούν και τοποθετηθεί το στημόνι, έχει στηθεί ο αργαλειός και είναι έτοιμος για την ύφανση του υφαιδιού.

Κωνσταντίνα Ζερίτη

Ανέκδοτο

Η τιμωρία του μαθητή...

- Μαθητής: Θα με τιμωρούσατε ποτέ κυρία για κάτι που δεν έχω κάνει;
- Δασκάλα: Όχι βέβαια!
- Μαθητής: Δεν έγραψα στα μαθήματά μου.